

La déclaration sur la famille : des paroles venant de Dieu

Par Ronald A. Rasband
du Collège des douze apôtres

Proklamacja o rodzinie — słowa od Boga

Starszy Ronald A. Rasband
Kworum Dwunastu Apostołów

Conférence générale d'octobre 2025

La déclaration est d'origine divine. Nous devons donc la traiter avec le respect que méritent les paroles de Dieu.

Cette conférence générale d'octobre 2025 marque le trentième anniversaire de la publication de « La famille, déclaration au monde ». Par dessein divin, cette déclaration, reçue par révélation, a été rédigée pour « sauvegarder et [...] fortifier la famille dans son rôle de cellule de base de la société ».

Nous faisons tous partie d'une famille, que nous soyons mère, père, fille, fils, petit-enfant, grand-parent, tante, oncle, frère, sœur ou cousin. Plus important encore, selon la déclaration, chacun de nous est « un fils ou une fille d'esprit aimé de parents célestes [qui possède] une nature et une destinée divines ».

Quand j'ai été appelé au saint apostolat en 2015, on m'a dit ceci : « Désormais, cette déclaration t'appartient. » Puis, en désignant les mots « Conseil des douze apôtres » dans le titre, la personne a ajouté : « Ton nom est là. Imprègne-t'en et enseigne-la comme si c'était la tienne. »

Que j'aime la déclaration sur la famille ! De l'Afrique à l'Australie, j'ai témoigné à travers le monde du rôle de la famille dans le plan éternel de Dieu. La déclaration est d'origine divine. Nous devons donc la traiter avec le respect que méritent les paroles de Dieu.

Frères et sœurs, comme je l'ai dit à cette chaire lors d'une conférence générale passée, souvenez-vous que « les mots sont importants ».

La déclaration est au cœur de nos croyances. Je vais vous raconter dans quelles circonstances elle a été écrite.

Ta proklamacja ma boskie pochodzenie, więc musimy traktować ją z szacunkiem należnym słowom pochodzącym od Boga.

Konferencja generalna w październiku 2025 roku przypada w 30. rocznicę ogłoszenia dokumentu pt. „Rodzina. Proklamacja dla świata”. Zgodnie z boskim zamysłem proklamacja ta, jak i jej prorocze słowa, powstała, aby „[zachować i wzmacniać rodzinę jako podstawową jednostkę społeczeństwa]”.

Każdy należy do jakiejś rodziny, niezależnie od tego, czy jest matką, ojcem, córką, synem, wnukiem, dziadkiem, ciocią, wujkiem, bratem, siostrą czy kuzynem. Co najważniejsze, każdy z nas, jak stwierdza proklamacja, „jest umiłowanym duchowym synem lub córką niebiańskich rodziców [...] [i] posiada boską naturę i przeznaczenie”.

Kiedy w 2015 roku zostałem powołany do świętego apostolstwa, udzielono mi rady: „Ta proklamacja należy teraz do ciebie. Jesteś tu wymieniony [wskazano na słowa 'Rada Dwunastu Apostołów' w jej tytule]. Poczuj ją i nauczaj jej, jakby była twoją własną”.

Uwielbiam proklamację o rodzinie. Świadczyłem na całym świecie, od Afryki po Australię i wszędzie pomiędzy, o roli rodziny w wiecznym planie Boga. Ta proklamacja ma boskie pochodzenie, więc musimy traktować ją z szacunkiem należnym słowom pochodzącym od Boga.

Pamiętajcie, bracia i siostry, jak powiedziałem na poprzedniej konferencji generalnej z tej właśnie mównicy: „Słowa mają znaczenie”.

Pozwólcie, że przedstawię wam kilka informacji na temat proklamacji jako głównego przesłania definiującego to, w co wierzymy.

En 1994, un an avant la présentation de la déclaration, le Collège des douze apôtres a discuté de l'éloignement croissant de la société et des gouvernements des lois de Dieu concernant la famille, le mariage et l'identité sexuelle. Le président Nelson a expliqué plus tard : « Ce n'est pas là tout ce que nous avons vu se profiler. Nous avons vu les efforts entrepris par diverses communautés pour éliminer toutes les normes et les limites relatives à l'activité sexuelle. Nous avons vu la confusion des sexes. Nous avons vu tout cela arriver. »

Les Douze ont décidé de rédiger un document, une déclaration officielle, qui résumait la position de l'Église sur la famille. Cette année-là, ces apôtres, des voyants appelés de Dieu, ont préparé une déclaration sur la famille. Dallin H. Oaks a raconté qu'à l'aide de la prière, ils se sont tournés vers le Seigneur pour savoir « ce qui devait être dit et [...] la manière de le dire ». Ils ont présenté la déclaration à la Première Présidence, constituée de Howard W. Hunter, Gordon B. Hinckley et Thomas S. Monson, pour qu'elle l'examine.

Quelques mois plus tard, en mars 1995, le président Hunter est décédé et le président Hinckley est devenu le quinzième président de l'Église. La déclaration était alors entre ses mains. Quel serait le bon moment pour faire cette déclaration à l'Église? Ce moment est arrivé six mois plus tard.

Quelques jours avant la réunion générale des femmes du 23 septembre, qui précédait la conférence générale, le président Hinckley et ses conseillers ont tenu conseil avec la présidence générale de la Société de Secours. Les sœurs, comme les apôtres, avaient réfléchi aux préoccupations qui touchaient les femmes et la famille. Il a été décidé d'axer la réunion à venir sur la famille.

Il était prévu que le président Hinckley s'adresse aux femmes lors de la réunion. Il avait médité sur le sujet de son discours. Au cours de la discussion, il a mentionné le titre de la déclaration au monde sur la famille, nouvellement rédigée et qui n'avait pas encore été rendue publique. Cette réunion des femmes était-elle le bon cadre pour faire une déclaration décisive sur la famille?

Elaine Jack, alors présidente générale de la Société de Secours, a expliqué plus tard : « À ce moment-là, nous ne savions pas ce qu'était

W 1994 roku, na rok przed przedstawieniem proklamacji, Kworum Dwunastu Apostołów dyskutowało o tym, jak społeczeństwo i rządy odchodzą od Bożych praw dotyczących rodziny, małżeństwa i płci. „Lecz to nie był koniec tego, co ujrzeliśmy”, wyjaśnił później Prezydent Russell M. Nelson. „Widzieliśmy wysiłki różnych społeczności zmierzające do zniesienia wszelkich norm i ograniczeń dotyczących aktywności seksualnej. Widzieliśmy pomieszanie płci. Widzieliśmy, że to wszystko nastąpi”.

Dwunastu Apostołów postanowiło przygotować dokument, oficjalną proklamację, podsumowującą stanowisko Kościoła w kwestii rodziny. Tego samego roku Apostołowie, powołani przez Boga widzący, przygotowali deklarację dotyczącą rodziny. Prezydent Dallin H. Oaks przypomniał, że w duchu modlitwy zwracali się do Pana w kwestii tego, „co [powinni] powiedzieć i jak [powinni] to powiedzieć”. Przedstawili to do rozważenia Pierwszemu Prezydium: Prezydentowi Howardowi W. Hunterowi, Gordonowi B. Hinckleyowi i Thomasowi S. Monsonowi.

Zaledwie kilka miesięcy później, w marcu 1995 roku, Prezydent Hunter zmarł, a Prezydent Hinckley został 15. Prezydentem Kościoła. Proklamacja była teraz w jego rękach. Kiedy będzie właściwy czas na przedstawienie tej deklaracji Kościołowi? Ten czas nadszedł sześć miesięcy później.

Na kilka dni przed 23 września, generalnym spotkaniem Stowarzyszenia Pomocy poprzedzającym konferencję generalną, Prezydent Hinckley i jego doradcy spotkali się, aby się naradzić z Generalnym Prezydium Stowarzyszenia Pomocy. Siostry, podobnie jak Apostołowie, rozważały obawy dotyczące kobiet i rodzin. Podczas nadchodzącego spotkania skupili się na rodzinach.

Prezydent Hinckley miał przemówić do zgromadzonych kobiet. Zastanawiał się, jakie skierować do nich uwagi. W trakcie dyskusji nazwał ten nowo utworzony, ale jeszcze nie upubliczniony dokument: „Rodzina. Proklamacja dla świata”. Czy to spotkanie kobiet było odpowiednim miejscem do złożenia decydującej deklaracji na temat rodziny?

Generalna Prezydent Stowarzyszenia Pomocy, Elaine Jack, wyjaśniła później: „W tamtym czasie nie wiadomo było, czym jest proklamacja

la déclaration sur la famille. Nous pouvions le deviner par son titre et nous sentions que tout message sur la famille [...] serait bénéfique. [...] J'étais convaincue que les membres du Collège des Douze recevaient des révélations. »

Ce samedi-là, la réunion de la Société de Secours a été historique. Avant de présenter la déclaration, le président Hinckley a prononcé ces paroles importantes : « Avec tous les raisonnements spécieux qui sont présentés comme des vérités, avec toutes les tromperies à propos des principes, avec toutes les incitations à nous laisser gagner peu à peu par la souillure du monde, nous nous sentons poussés à lancer un avertissement [et à réaffirmer] les principes, la doctrine et les pratiques relatifs à la famille que les prophètes, voyants et révélateurs de notre Église ont énoncés à maintes reprises tout au long de son histoire. »

Il a ensuite lu la déclaration dans son intégralité. Comme le Seigneur l'a déclaré : « Que ce soit par ma voix ou par la voix de mes serviteurs, c'est la même chose. »

La déclaration énonce : « La famille est ordonnée de Dieu. » Que j'aime la clarté de cette phrase ! Cette déclaration est un appel à traverser la condition mortelle en gardant toujours à l'esprit la divinité qui est en nous et l'avenir éternel qui nous attend. Le président Nelson a enseigné : « Vous êtes littéralement des enfants d'esprit de Dieu. [...] Ne vous y trompez pas : votre potentiel est divin. Si vous cherchez diligemment, Dieu vous donnera un aperçu de ce que vous pouvez devenir. »

Lorsqu'elle a été présentée, la déclaration n'était pas en accord avec l'opinion de beaucoup dans le monde. C'était le cas à l'époque. C'est toujours le cas aujourd'hui. Certains s'opposent à ce qu'elle affirme sur la famille, le mariage et le genre. D'autres suggèrent que l'Église devrait retirer, réviser ou même mettre de côté la déclaration.

Chers frères et sœurs, comme l'a dit le président Hinckley, cette déclaration sur la famille est doctrinale. Les principes qu'elle énonce ne sont pas en contradiction avec les voies du Seigneur et son chemin des alliances, mais en parfaite harmonie avec eux. Les enseignements que contient la déclaration ont été révélés par notre Seigneur Jésus-Christ à ses apôtres, à l'époque et aujourd'hui. C'est son Église. C'est lui qui a établi les vérités selon lesquelles nous vivons.

En réfléchissant à la déclaration, certains

o famille [...]. [Mogłyśmy] domyślać się tego po tytule, ale czułyśmy, że wszystko, co dotyczy rodziny [...], będzie pozytywną rzeczą [...]. Byłam bardzo pozytywnie przekonana, że członkowie Kworum Dwunastu otrzymują objawienie”.

Sobotnie spotkanie Stowarzyszenia Pomocy było historyczne. Prezydent Hinckley rozpoczął przedstawianie proklamacji o rodzinie tymi ważnymi słowami: „Przy tak wielu sofizmatkach, które mienią się prawdą, przy tak wielu zwodniczych teoriach dotyczących standardów i wartości, przy tak wielu pokusach i nęceniach, by powoli splamić się brudem tego świata, poczuliśmy potrzebę wydania ostrzeżenia i przestrogi [...], odnoszących się do standardów, doktryn i praktyk związanych z rodziną, które prorocy, widzący i objawiciele tego Kościoła wielokrotnie powtarzali na przestrzeni jego historii”.

Następnie w całości odczytał proklamację. Jak powiedział Pan: „Co rzekłem moim własnym głosem lub głosem moich sług, bowiem jest to jedno”.

Proklamacja stwierdza: „Rodzina jest ustanowiona przez Boga”. Uwielbiam jasność tego stwierdzenia. Ta proklamacja jest wezwaniem do życia w doczesności, zawsze pamiętając o tkwiącej w nas boskości i wiecznej przyszłości, która nas czeka. Prezydent Nelson nauczał: „Jesteście dosłownie duchowymi dziećmi Boga [...]. Nie błądzcie w tej kwestii: Wasz potencjał pochodzi od Boga. Jeśli będziecie pilnie szukać, Bóg da wam przebłyśki tego, kim możecie się stać”.

Kiedy ta proklamacja została przedstawiona, nie była zgodna z poglądami wielu ludzi na świecie. Ani wtedy. Ani teraz. Są tacy, którzy kwestionują deklarację w kwestiach związanych z rodziną, małżeństwem i płcią. Niektórzy sugerują, żeby Kościół ograniczył znaczenie proklamacji, zrewidował ją lub nawet porzucił.

Moi drodzy bracia i siostry, ta proklamacja dotycząca rodziny jest, jak stwierdził Prezydent Hinckley, doktryną. Zasady te nie są sprzeczne, lecz doskonale zharmonizowane z drogami Pana i ścieżką Jego przymierza. Nauki tej proklamacji zostały objawione przez naszego Pana Jezusa Chrystusa Jego Apostołom wtedy i teraz. To jest Jego Kościół; On ustanowił prawdy, według których żyjemy.

Niektórzy z was mogą zastanawiać się nad tą

d'entre vous se disent peut-être : « Elle ne convient pas à ma situation. » « Elle manque d'empathie. » « Ma famille ne ressemble pas à cela. » « Je ne m'y reconnais pas. »

Aux personnes inquiètes à ce sujet, je dis : sachez que vous êtes un enfant de parents célestes et que vous faites partie de la famille de votre Père céleste. Personne ne vous connaît mieux que lui ni ne se soucie plus profondément de vous. Tournez-vous vers lui, déversez-lui votre cœur, ayez confiance en lui et en ses promesses. Vous avez une famille en la personne de votre Sauveur, Jésus-Christ, qui vous aime. Il est venu sur terre pour expier nos péchés et porter le fardeau de nos fautes et de nos jours les plus sombres. Il comprend ce que vous traversez et ressentez. Tournez-vous vers lui et ayez confiance qu'il enverra le Saint-Esprit pour vous accompagner, vous élever et vous guider. Ressentez leur amour « qui se répand dans le cœur des enfants des hommes [...] ; c'est la plus désirable de toutes les choses [...] et la plus joyeuse pour l'âme ».

Tous les apôtres du seigneur vous aiment tendrement. Nous prions pour vous et recherchons les directives du Seigneur à votre égard. Restez avec nous. Vous vivez à une époque difficile où l'adversaire cherche à vous assujettir. Ne vous laissez pas entraîner. Et si vous l'avez été, revenez. Nos bras, ainsi que ceux d'autres personnes qui vous aiment, vous sont ouverts.

La déclaration stipule que « les parents ont le devoir sacré d'élever leurs enfants dans l'amour et la droiture ». Le Livre de Mormon offre un deuxième témoignage de cette vérité. Au premier verset de son premier chapitre, nous lisons : « Moi, Néphi, étant né de bons parents. » Combien d'entre nous ont commencé, et recommencé encore et encore, le Livre de Mormon, au point que ces mots sont devenus gravés dans notre esprit ? Gravez-les dans votre cœur.

L'une de mes phrases préférées de la déclaration est celle-ci : « On a le plus de chances d'atteindre le bonheur en famille lorsque celle-ci est fondée sur les enseignements de [...] Jésus-Christ. »

Qui ne souhaite pas être heureux ?

Et quels sont les enseignements de Jésus-Christ ? De nouveau, dans la déclaration : « La foi, la prière, le repentir, le pardon, le respect, l'amour, la compassion, le travail et les divertissements sains. »

Qui ne verrait pas sa vie s'améliorer en

proclamation et en disant : « On ne m'a fait rien de mal dans mon cas ». « Brak w niej wrażliwości ». « Moja rodzina wygląda inaczej ». « Nie pasuję do niej ».

Dla tych, którzy mają wątpliwości, wiedziecie, że jesteście dziećmi niebiańskich rodziców, częścią rodziny Niebiańskiego Ojca. Nikt nie zna was lepiej i nie troszczy się o was bardziej niż On. Zwróćcie się do Niego, otwórzcie przed Nim swoje serce, zaufajcie Jemu i Jego obietnicom. Jesteście rodziną w waszym Zbawicielu Jezusie Chrystusie, który was kocha. On przyszedł na ziemię, aby zadośćuczynić za nasze grzechy i ponieść ciężar naszych błędów i naszych bardzo złych dni. On rozumie, z czym się mierzycie i co czujecie. Zwróćcie się do Niego, ufajcie, że pośle Ducha Świętego, aby był z wami, podnosił was i prowadził. Poczujcie Ich miłość, która „przelewa się do serc dzieci ludzkich i jest pożądana ponad wszystko [...], i daje [...] duszy największą radość”.

Wszyscy Apostołowie Pana bardzo was kochają. Modlimy się za was i poszukujemy dla was Bożego przewodnictwa. Pozostańcie z nami. Żyćcie w trudnych czasach, w których przeciwnik stara się was sobie podporządkować. Nie dajcie się zwieść. A jeśli tak się stało, powróćcie. Nasze ramiona wyciągnięte są do was, podobnie jak ramiona innych osób, które was kochają.

Proklamacja stwierdza: „Rodzice mają świętą powinność wychowywania swoich dzieci w miłości i prawości”. Księga Mormona dostarcza drugiego świadectwa o tej prawdzie. W pierwszym wersecie pierwszego rozdziału czytamy: „Ja, Nefi, wywodząc się z dobrych rodziców”. Ilu z nas zaczęło czytać Księgę Mormona — zaczynało kolejny i kolejny raz — i w trakcie tego procesu zapamiętało te słowa? Weźcie je sobie do serca.

Jedną z zasad, których uczymy się z proklamacji o rodzinie mówi, że: „Szczęście w życiu rodzinnym może być najpewniej osiągnięte, kiedy opiera się na naukach [...] Jezusa Chrystusa”.

Kto nie chce być szczęśliwy?

A jakie są nauki Jezusa Chrystusa? Nawigując ponownie do proklamacji: „Zasady wiary, modlitwy, pokuty, przebaczenia, szacunku, miłości, współczucia, pracy i zdrowej rekreacji”.

Czyżby życie nie stanie się lepsze dzięki zasto-

mettant en pratique ces principes essentiels ? Aucun d'entre nous ne les mettra parfaitement en application, mais nous pouvons toutefois suivre ces sages paroles du président Hinckley : « Faites de votre mieux. »

Dans la déclaration, nous lisons : « Le père doit présider dans l'amour et la droiture » et « la mère a pour première responsabilité d'élever ses enfants ». Présider ne veut pas dire dominer et élever ne désigne pas un rôle secondaire. Dieu a donné aux hommes et aux femmes des rôles différents, mais égaux, essentiels et complémentaires.

Je vais vous raconter une histoire personnelle.

Ma femme et moi avons appris à mieux travailler en partenaires égaux après qu'un jour j'ai décidé de prendre une décision importante sans la consulter. Cela l'a surprise, l'a prise au dépourvu et l'a placée dans une situation très difficile. Quelque temps après, elle a posé la main sur mon épaule et m'a dit avec fermeté : « Ron, s'il te plaît, ne me fais plus jamais ça. » Depuis ce jour, nous avons pratiquement toujours été en accord.

Nous trouvons ceci dans la déclaration sur la famille : « Le père et la mère ont l'obligation de s'aider en qualité de partenaires égaux. »

« Égaux » est un mot important. Au fil des années, sœur Rasband et moi avons travaillé ensemble sur ce que la déclaration décrit comme nos « responsabilités sacrées », nous avons façonné notre mariage sous un joug d'égalité. Maintenant que nos enfants sont tous mariés, sœur Rasband et moi-même continuons de leur donner des conseils, ainsi qu'à leurs conjoints, sur la manière d'être des partenaires égaux.

Lorsque nous vivons les yeux fixés uniquement sur la gloire de Dieu, nous nous respectons les uns les autres et nous nous soutenons mutuellement. Ces modèles divins de justice conduisent à la stabilité dans notre vie, dans notre famille et dans la société.

Notre Père céleste a donné la déclaration sur la famille afin de nous aider à revenir à lui, à apprendre, et à être remplis d'amour, de force, de détermination et de compréhension éternelle. De toute mon âme, je vous supplie de rester proches de lui et de son Fils bien-aimé. Je vous promets que si vous le faites, l'Esprit vous inspirera, vous guidera et vous aidera à ressentir dans votre cœur la paix promise qui « surpasse toute intelligence ». Au nom de Jésus-Christ. Amen.

sowaniu tych kluczowych zasad? Nikt z nas nie będzie postępował w sposób doskonały, ale możemy podążać za mądrymi słowami prezydenta Hinckleya: „Dajcie z siebie wszystko”.

W proklamacji czytamy: „Ojcowie mają przewodniczyć [...] w miłości i prawości” a „głównym obowiązkiem matek jest dbałość o rozwój dzieci”. Przewodniczenie oznacza dominację, a dbałość oznacza pełnienie roli podrzędnej. Bóg dał mężczyznom i kobietom różne, ale równe i niezbędne role, które wzajemnie się uzupełniają.

Pozwólcie, że podzielę się osobistą historią.

Moja żona i ja nauczyliśmy się bardziej starać się być równymi partnerami po tym, jak pewnego dnia postanowiłem podjąć ważną decyzję bez konsultacji z nią. Moje działanie ją zdziwiło, zaskoczyło i postawiło w bardzo trudnej sytuacji. Później położyła mi ręce na ramionach i stanowczo powiedziała: „Ron, proszę, nigdy więcej mi tego nie rób”. Od tamtej pory praktycznie zawsze byliśmy ze sobą zgodni.

W proklamacji o rodzinie czytamy: „ojcowie i matki są zobowiązani pomagać sobie wzajemnie, jako równi partnerzy”.

Równie to słowo, które ma znaczenie. Przez lata, kiedy Siostra Rasband i ja trudniliśmy się nad tym, co proklamacja opisuje jako „[nasze święte obowiązki]”, ukształtowaliśmy małżeństwo, w którym równo dźwigamy jarzmo. Gdy każde z naszych dzieci są teraz po ślubie, Siostra Rasband i ja doradzamy im i ich małżonkom, jak być równymi partnerami.

Kiedy żyjemy, mając oczy skierowane wyłącznie na chwałę Boga, to wzajemnie się szanujemy i wspieramy. Te boskie wzorce prawości prowadzą do stabilności w naszym własnym życiu, w naszych rodzinach i w społeczeństwie.

Nasz Ojciec w Niebie zapewnił proklamację o rodzinie, aby pomóc nam poprowadzić nas do domu, do Niego, aby pomóc nam uczyć się i być wypełnionymi miłością, siłą, celem oraz wiecznym zrozumieniem. Z całej duszy błagam was, abyście żyli w bliskości z Nim i Jego Umiłowanym Synem. Obiecuję, że gdy będziecie tak postępować, Duch da wam natchnienie i poprowadzi was oraz pomoże wam poczuć w sercu obiecany wam pokój, który „przewyższa wszelki

rozum”. W imię Jezusa Chrystusa, amen.